

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๖๕/๒๕๕๖

วันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายวันธงชัย ชำนาญกิจ ผู้ร้อง
นายประสิทธิ์ โภษะสุน กับคณะ รวม ๓๑๓ คน ที่ ๑ ถึงที่ ๓๑๓ ผู้ถูกร้อง
นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ที่ ๓๑๔
นายนิคม ไวยรัชพานิช ที่ ๓๑๕

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายวันธงชัย ชำนาญกิจ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ นายประสิทธิ์ โภษะสุน กับคณะ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๓๑๓ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา รวม ๓๑๓ คน ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เป็นร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๐) และผู้ถูกร้องทั้งหมดได้ร่วมกันพิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวในวาระที่สาม โดยกระบวนการ

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมและเนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ผู้ร้องเห็นว่า ในระหว่างที่สมาชิกรัฐสภาดำเนินการประชุมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและยังเหลือเวลาในการอภิปรายอยู่นั้น ได้มีผู้เสนอญัตติเพื่อขอปิดการอภิปรายซึ่งในขณะนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วทั้งและชี้แจงว่ายังไม่สามารถปิดการอภิปรายได้เนื่องจากยังมีผู้อภิปรายอยู่และเวลาในการอภิปรายยังไม่ครบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ แต่ผู้ถูกร้องที่ ๓๑๔ ได้สั่งให้ปิดการอภิปราย และดำเนินการเพื่อให้มีการออกเสียงลงคะแนนในทันที โดยไม่อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ได้มีโอกาสดอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งต่าง ๆ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไม่เป็นกลาง ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๕ และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๗ และข้อ ๕๘ วรรคสอง

สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาตามร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะจำกัดอำนาจของรัฐสภาและเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายบริหารในการทำหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา อีกทั้งเป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่ฝ่ายบริหารในการทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญกับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยคงไว้เพียงหนังสือสัญญาที่มีบทให้เปิดเสรีด้านการค้าหรือการลงทุนเท่านั้นที่ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเสียก่อน อีกทั้งยังมีการตัดข้อความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสามที่บัญญัติว่า “ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา

- ๓ -

เพื่อขอความเห็นชอบด้วย” ออกทั้งวรรค และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในวรรคสี่และวรรคห้า โดยการจำกัดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อันส่งผลทำให้คณะรัฐมนตรีไม่ต้องชี้แจงรายละเอียดของสัญญาและเสนอกรอบการเจรจาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาต่อไปอีก นอกจากนี้ ในกรณีที่มีปัญหาว่าหนังสือสัญญาใดเป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาดให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับเรื่อง ซึ่งถือเป็นการเร่งรัดและสร้างแรงกดดันแก่ศาลรัฐธรรมนูญ ทำให้การพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปอย่างเร่งรีบ อันอาจนำมาซึ่งผลเสียหายต่อประเทศชาติ และอาจเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นการเฉพาะ ผู้ร้องเห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐) เป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยและมีคำสั่ง ดังนี้

(๑) การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งหมดที่เสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและร่วมดำเนินการแก้ไขเป็นร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐) เป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๕๖ ถึงมาตรา ๑๖๒ และมาตรา ๓๐๓ วรรคหนึ่ง (๓) และเข้าข่ายเป็นการกระทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่

(๒) การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งหมดเป็นการละเมิดสิทธิของปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

(๓) หากการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งหมดเป็นไปตามข้อ (๑) และ (๒) ผู้ร้องขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

- ๔ -

(๔) ขอให้สั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งหมดเลิกการกระทำตามข้อ (๑) และ (๒) และลงโทษผู้ถูกร้องทั้งหมดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสาม และวรรคสี่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่ผู้ทราบการกระทำของบุคคลหรือพรรคการเมืองผู้กระทำการตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มีสิทธิดำเนินการให้มีการตรวจสอบการกระทำดังกล่าวได้สองประการคือ หนึ่ง เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง และสอง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว โดยอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและวินิจฉัยสั่งการในกรณีที่ผู้ร้องใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง นี้ เป็นภาระหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ อัยการสูงสุดเพียงแต่มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เท่านั้น หากได้ตัดสิทธิของผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงไม่ จึงเป็นสิทธิของผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง ประกอบกับเห็นว่าคำร้องมีมูลกรณีที่อาจเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งให้รับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐

- ๕ -

ข้อ ๑๗ (๒) และแจ้งให้ผู้ถูกร้องทั้ง ๓๑๕ คน ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่
ได้รับสำเนาคำร้อง

ผู้ถูกร้อง รวมจำนวน ๑๒๕ คน ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญ ข้อเท็จจริง
ตามคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเอกสารประกอบของผู้ถูกร้อง สรุปได้ดังนี้

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจหน้าที่และเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐสภา ย่อมได้รับความ
ความคุ้มครองที่ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกรัฐสภาไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๓๐ อีกทั้งการเสนอและการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้ดำเนินการ
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓
อันเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์
ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ บัญญัติไว้

สำหรับการปิดอภิปรายของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา นั้น ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ กำหนดให้กระทำได้ ๒ กรณี คือ กรณีประธานเห็นว่าได้มีการ
การอภิปรายกันมากพอแล้วก็ขอให้ที่ประชุมลงความเห็นว่าจะสมควรปิดการอภิปรายหรือไม่ หรือกรณี
ที่ประชุมลงมติให้ปิดการอภิปรายโดยการเสนอญัตติให้ปิดการอภิปรายโดยสมาชิกรัฐสภา ซึ่งในการ
พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
สมาชิกรัฐสภาที่ทำหน้าที่อภิปรายในขณะนั้นได้มีการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่มีลักษณะวนเวียน
และซ้ำซ้อนกับประเด็นที่มีการอภิปรายแล้ว และเป็นระยะเวลาพอสมควร จึงมีการเสนอญัตติและ
ลงมติให้ปิดการอภิปราย หากได้เป็นการตัดสิทธิการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาหรือเป็นการละเลย
ไม่ฟังความเห็นของสมาชิกรัฐสภาฝ่ายเสียงข้างน้อยแต่ประการใด การเสนอญัตติปิดการอภิปราย
จึงเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๓๕

การแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ นั้น ผู้ถูกร้องเห็นว่า เป็นอำนาจหน้าที่
และดุลพินิจของฝ่ายนิติบัญญัติในการกำหนดประเภทหนังสือสัญญาหรือสนธิสัญญา หรือความตกลง
ระหว่างประเทศ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการที่ฝ่ายบริหารต้องขอความเห็นชอบจาก

ฝ่ายนิติบัญญัติในการเข้าทำหนังสือสัญญา หรือสนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตย ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง โดยเพิ่มคำว่า “โดยชัดแจ้ง” นั้น ยังคงหลักการเดิมตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หาได้มีความหมายว่าฝ่ายบริหารมีอำนาจในการทำหนังสือสัญญาที่มีผลในเรื่องดังกล่าวโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเพิ่มมากขึ้นไม่

กรณีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง จากความเดิมซึ่งบัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใด ... มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ...” เป็น “หนังสือสัญญาใดมีบทให้เปิดเสรีด้านการค้า การลงทุน ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ...” นั้น เห็นว่า บทบัญญัติเดิมส่งผลทำให้กระบวนการทำความตกลงระหว่างประเทศล่าช้า และเกิดความเสียหายแก่ประเทศ จึงสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า มีผลให้ฝ่ายบริหารหลีกเลี่ยงการทำหนังสือสัญญากับนานาชาติประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศในลักษณะที่มีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ นั้น เป็นเพียงการคาดการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตของผู้ร้องเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ หากฝ่ายบริหารจะดำเนินการทำหนังสือที่มีความสัมพันธ์ดังกล่าว ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถที่จะพิจารณาดำเนินการตามกลไกและกระบวนการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน อันเป็นการตรวจสอบและถ่วงดุลฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญ

กรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การตัดความเดิมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาชาติประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภา เกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย” ออก และแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสี่ และวรรคห้า เป็นการลดรอนสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหนังสือสัญญา

- ๓ -

กับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ นั้น เห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมมิได้เป็นการลดทอนสิทธิของประชาชน แต่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐธรรมนูญมีความชัดเจนและกระชับ นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมยังได้รับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา โดยบัญญัติให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา และการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

สำหรับกรณีที่มีผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสี่ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาว่าหนังสือสัญญาใดเป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับเรื่อง” เป็นการเร่งรัดและสร้างแรงกดดันแก่ศาลรัฐธรรมนูญ ทำให้การพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปอย่างรีบเร่ง อันอาจนำมาซึ่งผลเสียหายต่อประเทศชาติ นั้น เห็นว่า หากไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยไว้ จะทำให้การพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปด้วยความความล่าช้า อันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ในระหว่างการพิจารณาคดี ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๗ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ ในคดีที่มีผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๐) และร่วมกันพิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวในวาระที่สาม โดยกระบวนการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมและเนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ โดยศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้วว่า การพิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของผู้ถูกร้องทั้งหมดเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกระบวนการ ตามรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และการที่ผู้ถูกร้องทั้งหมดร่วมกันแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘๗ มาตรา ๑๒๒ อันเป็นการกระทำเพื่อให้บุคคลหรือคณะบุคคลได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เอกสารประกอบและพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องในสำนวนคดีนี้เป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยแล้วในคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๗ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ ดังนั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นคำร้องนี้ กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าเรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้มีการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเป็นเรื่องหรือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องหรือประเด็นดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องขอให้ยุบพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้อง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารของพรรคดังกล่าวนั้น เห็นว่า ยังไม่เข้าเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสาม และวรรคสี่ กรณีจึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องนี้ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๗)

(Signature)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

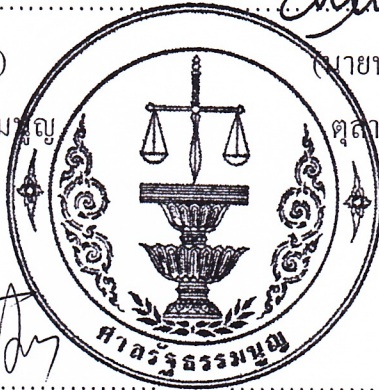
(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุรเกียรติ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ